

Prawo prywatne międzynarodowe Ćwiczenia 3.1

MGR MARTYNA MIELNICZUK-SKIBICKA

CENTRUM BADAŃ PROBLEMÓW PRAWNYCH I EKONOMICZNYCH KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ

The background is a blurred office scene with people in business attire. In the foreground, a document titled 'CONTRACT' is visible on a desk, along with a pen and a clipboard. A green speech bubble contains the text.

Prawo właściwe dla zobowiązań umownych

Konwencja rzymska

Stosujemy ją:

- W relacjach z Danią, która nie przystąpiła do rozporządzenia Rzym I
- W przypadku stosunków prawnych powstałych przed datą wejścia w życie rozporządzenia

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY (WE)
Nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r.
w sprawie prawa właściwego dla
zobowiązań umownych (Rzym I)

Zakres zastosowania

Art. 1 Rzym I

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do **zobowiązań umownych** w sprawach **cywilnych i handlowych** powiązanych z prawem różnych państw.

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się w szczególności do spraw skarbowych, celnych i administracyjnych.

Z zakresu zastosowania wyłączone są:

stan cywilny oraz zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych osób fizycznych, z zastrzeżeniem art. 13;

zobowiązania wynikające ze stosunków rodzinnych oraz stosunków uznawanych zgodnie z prawem dla nich właściwym za mające podobne skutki, w tym zobowiązania alimentacyjne;

zobowiązania wynikające z małżeńskich ustrojów majątkowych, z ustrojów majątkowych w stosunkach uznawanych zgodnie z prawem dla nich właściwym za mające podobne skutki do małżeństwa oraz z prawa spadkowego, włącznie z testamentami;

zobowiązania wynikające z weksli, czeków, weksli własnych oraz innych zbywalnych papierów wartościowych w zakresie, w jakim zobowiązania z tych innych papierów wartościowych wynikają z ich zbywalności;

zapisy na sąd polubowny i umowy o właściwość sądu;

kwestie z zakresu prawa spółek i innych podmiotów posiadających osobowość prawną lub jej nieposiadających, takich jak utworzenie, w drodze rejestracji lub w inny sposób, zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych, ustroj wewnętrzny lub rozwiązanie spółek i innych podmiotów posiadających osobowość prawną lub jej nieposiadających oraz osobista odpowiedzialność wspólników i organów za zobowiązania takiej spółki lub podmiotu;

kwestie, czy przedstawiciel może wobec osób trzecich zaciągać zobowiązania w imieniu osoby przez siebie reprezentowanej lub czy organ spółki lub innego podmiotu posiadającego osobowość prawną lub jej nieposiadającego może wobec osób trzecich zaciągać zobowiązania w imieniu tej spółki lub podmiotu;

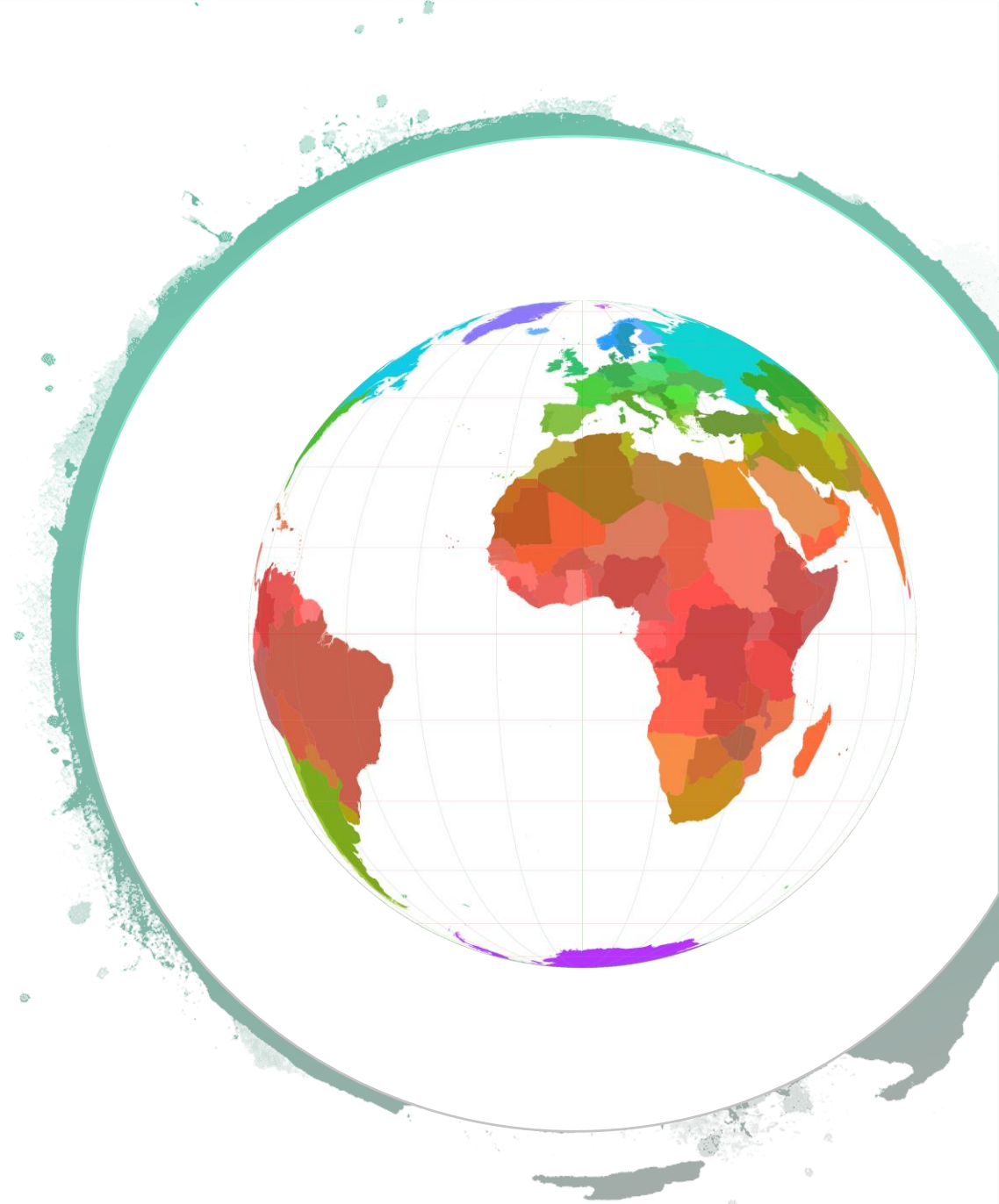
tworzenie „trustów” oraz stosunki prawne pomiędzy założycielami, powiernikami i beneficjentami;

zobowiązania wynikające z kontaktów handlowych mających miejsce przed zawarciem umowy;

umowy ubezpieczenia wynikające z operacji przeprowadzanych przez organizacje niebędące zakładami, o których mowa w art. 2 dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie

Art. 2 Rzym I

Prawo wskazane przez niniejsze rozporządzenie stosuje się bez względu na to, czy jest ono prawem państwa członkowskiego.

Wybór prawa

Art. 3 ust. 1
Rzym I

Umowa podlega prawu wybranemu przez strony. Wybór prawa jest dokonany wyraźnie lub w sposób jednoznaczny wynika z postanowień umowy lub okoliczności sprawy. Strony mogą dokonać wyboru prawa właściwego dla całej umowy lub tylko dla jej części.

Wybór prawa

Art. 3 ust. 2-4
Rzym I

Strony mogą w każdym czasie umówić się, że umowa podlega prawu innemu niż to, które dla tej umowy było uprzednio właściwe na podstawie wcześniejszego wyboru dokonane zgodnie z niniejszym artykułem lub na podstawie innych przepisów niniejszego rozporządzenia. Zmiana prawa właściwego dokonana przez strony po zawarciu umowy nie narusza ważności umowy ze względu na formę w rozumieniu art. 11 ani praw osób trzecich.

W przypadku gdy wszystkie inne elementy stanu faktycznego w chwili dokonywania wyboru prawa właściwego są zlokalizowane w państwie innym niż państwo, którego prawo zostało wybrane, dokonany przez strony wybór nie narusza stosowania tych przepisów prawa tego innego państwa, których nie można wyłączyć w drodze umowy.

W przypadku gdy wszystkie inne elementy stanu faktycznego w chwili dokonywania wyboru prawa właściwego są zlokalizowane w jednym lub więcej państwach członkowskich, dokonany przez strony wybór prawa właściwego innego niż prawo państwa członkowskiego nie narusza stosowania przepisów prawa wspólnotowego, w odpowiednich przypadkach w kształcie, w jakim zostały one wdrożone w państwie członkowskim sądu, których nie można wyłączyć w drodze umowy.

Prawo właściwe w razie braku wyboru prawa

Art. 4 ust. 1
Rzym I

umowa sprzedaży towarów podlega
prawu państwa, w którym
sprzedawca ma miejsce zwykłego
pobytu

umowa o świadczenie usług
podlega prawu państwa, w którym
usługodawca ma miejsce zwykłego
pobytu

umowa, której przedmiotem jest
prawo rzeczowe na nieruchomości
lub prawo do korzystania
z nieruchomości, podlega prawu
państwa, w którym nieruchomość
jest położona, ale uwaga na art.4
ust. 1 lit. d

umowa franczyzy podlega prawu
państwa, w którym franczyzobiorca
ma miejsce zwykłego pobytu

umowa dystrybucji podlega prawu
państwa, w którym dystrybutor ma
miejsce zwykłego pobytu

umowa sprzedaży towarów
w drodze licytacji podlega prawu
państwa, w którym odbywa się
licytacja, jeżeli miejsce to można
ustalić

Prawo właściwe w razie braku wyboru prawa

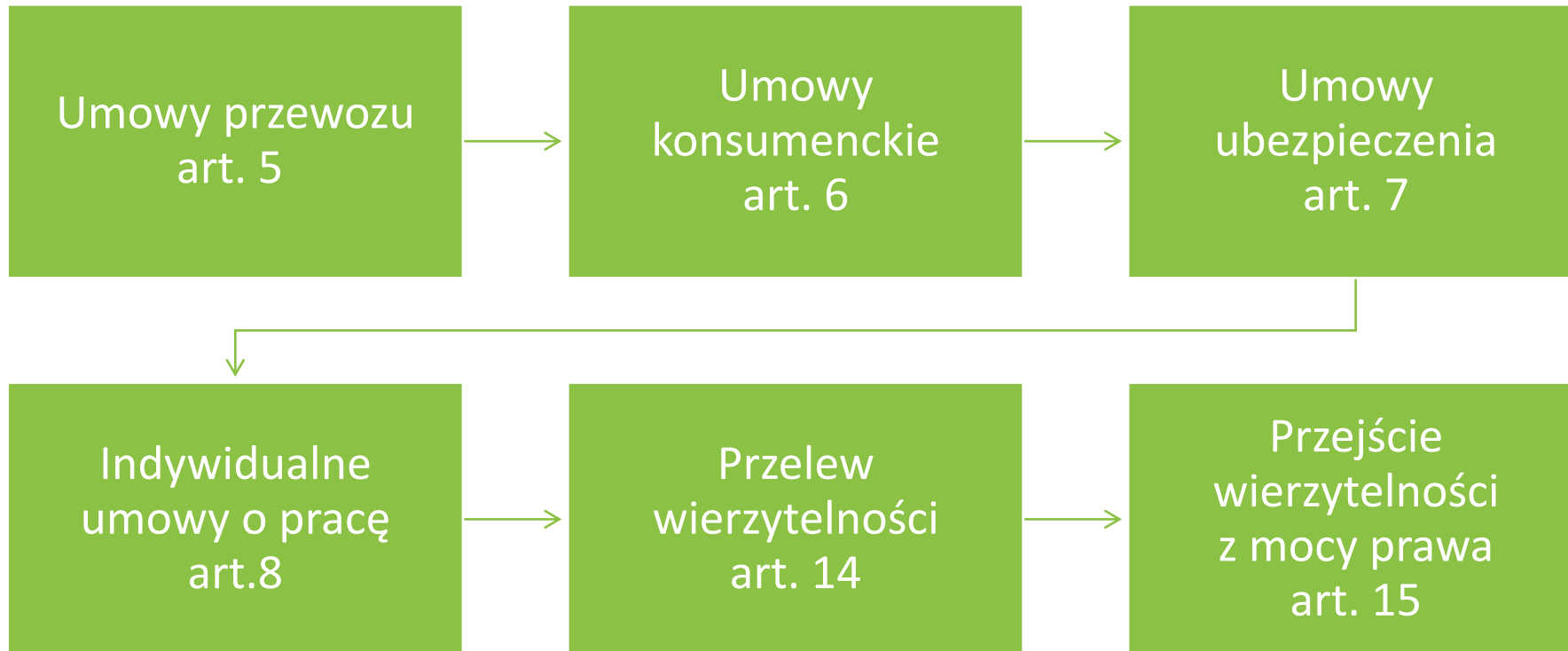
Art. 4 ust. 2-4
Rzym I

2. Umowa, która nie jest objęta ust. 1 lub której składniki byłyby objęte zakresem więcej niż jednego z przypadków określonych w ust. 1 lit. a) h), podlega prawu państwa, w którym **strona zobowiązana do spełnienia świadczenia charakterystycznego dla umowy ma miejsce zwykłego pobytu.**

3. Jeżeli ze wszystkich okoliczności sprawy wyraźnie wynika, że umowa pozostaje w **znacznie ściślejszym związku z państwem innym niż państwo wskazane w ust. 1 lub 2, stosuje się prawo tego innego państwa.**

4. Jeżeli **nie można ustalić** prawa właściwego zgodnie z ust. 1 lub 2, umowa podlega **prawu państwa, z którym wykazuje najściślejszy związek.**

Regulacje szczególne

Umowy przewozu

Art. 5 Rzym I

1. W zakresie, w jakim nie dokonano wyboru prawa właściwego dla umowy przewozu towarów zgodnie z art. 3, prawem właściwym dla takiej umowy jest prawo państwa, w którym przewoźnik ma miejsce zwykłego pobytu, pod warunkiem że w tym samym państwie znajduje się miejsce przyjęcia towaru do przewozu lub miejsce dostawy, lub miejsce zwykłego pobytu nadawcy. Jeżeli warunki te nie są spełnione, stosuje się prawo państwa, w którym znajduje się uzgodnione przez strony miejsce dostawy.

2. W zakresie, w jakim strony nie dokonały wyboru prawa właściwego dla umowy przewozu osób zgodnie z akapitem drugim, umowa przewozu osób podlega prawu państwa, w którym podróżny ma miejsce zwykłego pobytu, pod warunkiem że w tym samym państwie znajduje się miejsce wyjazdu lub miejsce przeznaczenia. Jeżeli warunki te nie są spełnione, stosuje się prawo państwa, w którym znajduje się miejsce zwykłego pobytu przewoźnika.

Jako prawo właściwe dla umowy przewozu osób zgodnie z art. 3 strony mogą wybrać wyłącznie prawo państwa, w którym:

- a) podróżny ma miejsce zwykłego pobytu; lub
- b) przewoźnik ma miejsce zwykłego pobytu; lub
- c) znajduje się siedziba głównego organu zarządzającego przewoźnika; lub
- d) znajduje się miejsce wyjazdu; lub
- e) znajduje się miejsce przeznaczenia.

3. Jeżeli ze wszystkich okoliczności sprawy wyraźnie wynika, że umowa – w przypadku braku wyboru prawa – pozostaje w znacznie ściślejszym związku z państwem innym niż państwo wskazane w ust. 1 lub 2, stosuje się prawo tego innego państwa.

Umowy konsumenckie

Art. 6 Rzym I

1. Bez uszczerbku dla art. 5 i 7 umowa zawarta przez osobę fizyczną w celu, który można uznać za niezwiązany z jej działalnością gospodarczą lub zawodową („konsument”), z inną osobą wykonującą działalność gospodarczą lub zawodową („przedsiębiorca”) podlega prawu państwa, w którym konsument ma miejsce zwykłego pobytu, pod warunkiem że przedsiębiorca:

a) wykonuje swoją działalność gospodarczą lub zawodową w państwie, w którym konsument ma miejsce zwykłego pobytu; lub

b) w jakikolwiek sposób kieruje taką działalność do tego państwa lub do kilku państw z tym państwem łącznie;

a umowa wchodzi w zakres tej działalności.

2. Niezależnie od ust. 1, dla umowy, która spełnia warunki wymienione w ust. 1, strony mogą dokonać wyboru prawa właściwego zgodnie z art. 3. **Wybór taki nie może jednak prowadzić do pozbawienia konsumenta ochrony przyznanej mu na podstawie przepisów, których nie można wyłączyć w drodze umowy, na mocy prawa, jakie zgodnie z ust. 1 byłoby właściwe w braku wyboru.**

3. Jeżeli nie są spełnione warunki określone w ust. 1 lit. a) i b), prawo właściwe dla umowy między konsumentem a przedsiębiorcą ustala się zgodnie z art. 3 i 4.

Umowy konsumenckie

Art. 6 Rzym I

Ustępów 1 i 2 nie stosuje się do:

- a) umów o świadczenie usług, jeżeli usługi mają być świadczone na rzecz konsumenta wyłącznie w państwie innym niż to, w którym konsument ma miejsce zwykłego pobytu;
- b) umów przewozu innych niż umowy dotyczące imprez turystycznych;
- c) umów, których przedmiotem jest prawo rzeczowe na nieruchomości lub prawo do korzystania z nieruchomości, innych niż umowy, których przedmiotem jest prawo do korzystania z nieruchomości w oznaczonym czasie;
- d) praw i obowiązków stanowiących instrument finansowy oraz do praw i obowiązków stanowiących warunki rządzące emisją oraz ofertą publiczną, publiczną ofertą przejęcia zbywalnych papierów wartościowych, jak również subskrypcją i umorzeniem jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, o ile działania takie nie stanowią świadczenia usług finansowych;
- e) umów zawartych w ramach systemu objętego zakresem zastosowania art. 4 ust. 1 lit. h).

Obywatel Niderlandów Vincent van G. zawarł w dniu 1 maja 2010 r. w Berlinie z przebywającym w tym mieście obywatelem Polski Stanisławem W. umowę sprzedaży wyprodukowanego we Francji roweru.

A) Jakie prawo będzie właściwe dla tej umowy, jeśli strony nie dokonały wyboru prawa?

B) Jakie prawo będzie właściwe dla skutków ewentualnej nieważności tej umowy?

C) Czy strony mogą skutecznie wybrać jako właściwe prawo francuskie?

Kazus 1

Przepisy wymuszające swoje zastosowanie

I've heard that before.

1. Przepisy wymuszające swoje zastosowanie to przepisy, których przestrzeganie uważane jest przez państwo za tak istotny element ochrony jego interesów publicznych, takich jak organizacja polityczna, społeczna lub gospodarcza, że znajdują one zastosowanie do stanów faktycznych objętych ich zakresem bez względu na to, jakie prawo jest właściwe dla umowy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Niniejsze rozporządzenie nie narusza stosowania przepisów wymuszających swoje zastosowanie państwa sądu orzekającego.

3. Można przyznać skuteczność przepisom wymuszającym swoje zastosowanie państwa, w którym ma nastąpić lub nastąpiło wykonanie zobowiązań wynikających z umowy, w zakresie, w jakim przepisy te powodują, że wykonanie umowy jest niezgodne z prawem. Rozważając przyznanie skuteczności takim przepisom, uwzględnia się ich charakter i cel oraz skutki ich zastosowania lub niezastosowania.

Art. 10 Rzym I

1. Istnienie i ważność umowy lub jednego z jej postanowień ocenia się według prawa, które zgodnie z niniejszym rozporządzeniem byłoby dla niej właściwe, gdyby umowa lub jej postanowienie były ważne.

2. Jeżeli jednak z okoliczności wynika, że nie byłoby uzasadnione dokonywanie oceny skutków zachowania się jednej ze stron według prawa określonego zgodnie z ust. 1, strona ta może – w celu ustalenia, że nie wyraziła zgody na zawarcie umowy – powołać się na prawo państwa miejsca swojego zwykłego pobytu.

Forma czynności prawnej

Art. 11 Rzym I

1. Umowa zawarta między osobami, które – lub których przedstawiciele – znajdują się **w tym samym państwie w chwili jej zawarcia, jest ważna ze względu na formę, jeżeli spełnia wymagania dotyczące formy określone przez prawo właściwe dla umowy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub prawo państwa, w którym umowa została zawarta.**
2. Umowa zawarta między osobami, które – lub których przedstawiciele – znajdują się **w różnych państwach w chwili jej zawarcia, jest ważna ze względu na formę, jeżeli spełnia wymagania co do formy określone przez prawo właściwe dla umowy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub prawo państwa, w którym w chwili zawarcia umowy znajduje się którakolwiek ze stron lub jej przedstawiciel, lub prawo państwa, w którym którakolwiek ze stron miała w tym czasie miejsce zwykłego pobytu.**
3. **Jednostronna czynność prawna, która odnosi się do umowy już zawartej lub umowy, która ma być zawarta, jest ważna ze względu na formę, jeżeli spełnione są wymagania co do formy określone przez prawo, które zgodnie z niniejszym rozporządzeniem jest lub byłoby właściwe dla umowy, lub przez prawo państwa, w którym ta czynność prawna została dokonana, lub prawo państwa, w którym osoba, która dokonała czynności, miała w tym czasie miejsce zwykłego pobytu.**
4. **Ustępów 1, 2 i 3 niniejszego artykułu nie stosuje się do umów, które są objęte zakresem art. 6. Do formy tych umów stosuje się prawo państwa, w którym konsument ma miejsce zwykłego pobytu.**
5. Niezależnie od ust. 1–4, umowy, których przedmiotem jest prawo rzeczowe na nieruchomościach lub prawo do korzystania z nieruchomości, podlegają wymaganiom dotyczącym formy przewidzianym przez prawo państwa, w którym nieruchomość jest położona, jeżeli zgodnie z tym prawem:
 - a) wymagania te stosuje się bez względu na miejsce zawarcia umowy i prawo dla tej umowy właściwe; oraz b) wymagań tych nie można wyłączyć w drodze umowy.

W przypadku umowy zawartej między osobami, które znajdują się w tym samym państwie, osoba fizyczna, która miałaby zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych na podstawie prawa tego państwa, może powołać się na brak zdolności prawnej lub zdolności do czynności prawnych wynikający z prawa innego państwa jedynie wówczas, gdy w chwili zawarcia umowy druga strona umowy wiedziała o tym braku lub nie wiedziała o nim z powodu niedbalstwa.

Art. 13 Rzym I

Zakres statutu kontraktowego

Art. 12 Rzym I

Wykładnia umowy

Wykonywanie wynikających z niej zobowiązań

w granicach uprawnień przyznanych sądowi przez prawo procesowe, skutki całkowitego lub częściowego niewykonania tych zobowiązań, łącznie z określeniem wysokości szkody, w zakresie, w jakim rozstrzygają o tym przepisy prawa;

sposoby wygaśnięcia zobowiązań oraz przedawnienie i utrata praw wynikająca z upływu terminów;

skutki nieważności umowy.

W odniesieniu do sposobu wykonania oraz środków, które może podjąć wierzyciel w przypadku nienależytego wykonania, bierze się pod uwagę **prawo państwa, w którym następuje wykonanie.**

Kazus 2

Z Polski wyruszył samochód ciężarowy przewożący do Portugalii polską aparaturę medyczną. Transport przed wyjazdem został zaplombowany. Po dotarciu do miejsca przeznaczenia okazało się jednak, iż plomba zabezpieczająca została usunięta, a część towaru skradziono.

Jakie prawo jest właściwe dla roszczeń kupującego?

Dowody

1. Prawo właściwe dla zobowiązania umownego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem stosuje się w zakresie, w jakim zawiera ono odnoszące się do zobowiązań umownych domniemania prawne lub określa ciężar dowodu.
2. Dowód umowy lub czynności prawnej może być przeprowadzony wszelkimi środkami dopuszczalnymi zgodnie z prawem sądu lub zgodnie z jednym z praw, o których mowa w art. 11, według którego umowa lub czynność prawna jest ważna co do formy, pod warunkiem że dowód można przeprowadzić w ten sposób przed sądem orzekającym.

Artykuł 20

Za prawo danego państwa, wskazane jako właściwe na podstawie niniejszego rozporządzenia, uważa się normy prawne obowiązujące w tym państwie, z wyłączeniem norm prawa prywatnego międzynarodowego, chyba że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.

Artykuł 21

Stosowanie przepisów prawa, wskazanego jako właściwe przez niniejsze rozporządzenie, może zostać wyłączone jedynie wówczas, gdy takie stosowanie jest w sposób oczywisty niezgodne z porządkiem publicznym państwa siedziby sądu.

Artykuł 22

1. W przypadku gdy państwo składa się z kilku jednostek terytorialnych, z których każda posiada własne normy prawne dotyczące zobowiązań umownych, dla ustalenia prawa właściwego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem każdą jednostkę terytorialną uważa się za państwo.
2. Państwo członkowskie, w którym różne jednostki terytorialne mają własne normy prawne dotyczące zobowiązań umownych, nie ma obowiązku stosowania niniejszego rozporządzenia w przypadku kolizji norm wyłącznie takich jednostek terytorialnych.

Normy ppm o zobowiązaniach umownych

ART. 31 [ZOBOWIĄZANIA Z PAPIERU WARTOŚCIOWEGO] ZOBOWIĄZANIE WYNIKAJĄCE Z PAPIERU WARTOŚCIOWEGO INNEGO NIŻ WEKSEL I CZEK PODLEGA PRAWU PAŃSTWA, W KTÓRYM PAPIER WARTOŚCIOWY ZOSTAŁ WYSTAWIONY LUB WYEMITOWANY.

ART. 32 [ZOBOWIĄZANIA Z JEDNOSTRONNEJ CZYNNOŚCI PRAWNEJ]
1. ZOBOWIĄZANIE Z JEDNOSTRONNEJ CZYNNOŚCI PRAWNEJ PODLEGA PRAWU WYBRANEMU PRZEZ OSOBĘ DOKONUJĄCĄ TEJ CZYNNOŚCI. OD CHWILI GDY OBIE STRONY TAKIEGO ZOBOWIĄZANIA SĄ ZINDYWIDUALIZOWANE, WYBÓR PRAWA, JEGO ZMIANA LUB UCHYLENIE WYMAGAJĄ POROZUMIENIA OBU STRON TEGO STOSUNKU.
2. W RAZIE BRAKU WYBORU PRAWA ZOBOWIĄZANIE Z JEDNOSTRONNEJ CZYNNOŚCI PRAWNEJ PODLEGA PRAWU PAŃSTWA, W KTÓRYM OSOBA DOKONUJĄCA CZYNNOŚCI PRAWNEJ MA MIEJSCE ZWYKŁEGO POBYTU ALBO SIEDZIBĘ. JEŻELI Z OKOLICZNOŚCI WYNIKA, ŻE ZOBOWIĄZANIE POZOSTAJE W ŚCIŚLEJSZYM ZWIĄZKU Z PRAWEM INNEGO PAŃSTWA, STOSUJE SIĘ PRAWO TEGO PAŃSTWA.

Obywatel Polski Jan K. (zamieszkały w Radomsku) kupił w dniu 15 maja 2010 r. od niemieckiego wydawnictwa na aukcji internetowej album fotograficzny. Strona internetowa, na której odbyła się licytacja, umieszczona była na serwerach zlokalizowanych w Stanach Zjednoczonych Ameryki. Nabywca po 3 dniach od odebrania przesyłki stwierdził, że jest z zakupu niezadowolony i postanowił od umowy odstąpić.

A) Jakie prawo jest właściwe dla umowy sprzedaży, gdy strony nie dokonały wyboru prawa?

B) Jakie prawo mogłoby być przedmiotem wyboru stron?

C) Jakie prawo jest właściwe dla formy czynności odstąpienia od umowy?

Kazus 3

Kazus 4

Spółka XYZ z siedzibą we Frankfurcie nad Menem zawarła w dniu 20 grudnia 2009 r. z przedsiębiorcą Jacquesem B., mającym siedzibę w Paryżu, umowę, której treścią jest wynajem biurowca położonego w Lozannie, stanowiącego własność spółki XYZ, wraz z zapewnieniem świadczenia usługi cotygodniowego sprzątnia. Strony nie dokonały wyboru prawa właściwego dla umowy. Wskaż wszystkie możliwe prawa właściwe i oceń, które z nich znajdzie zastosowanie.

Kazus 5

Obywatel Niemiec Johann B. zawarł w dniu 31 grudnia 2009 r. umowę sprzedaży nieruchomości położonej na Litwie z obywatelem Francji Paulem V.

Jakie prawo będzie właściwe dla formy tej czynności prawnej, a jakie dla samej umowy sprzedaży?

Kazus 6

Obywatel polski Jan Kowalski wyszukał przy użyciu portalu internetowego ofertę sprzedaży samochodu osobowego zamieszczoną przez Helmuta Schmidta. Jan Kowalski wysłał e-mailem ofertę kupna wyżej wskazanego pojazdu za kwotę 10 000 €, następnie w ciągu dwóch godzin Schmidt odpisał, że przyjmuje ofertę, i zasugerował, aby transakcję sfinalizować za dwa dni, tj. 25 maja 2011 r. Jan Kowalski zgodził się na tę propozycję i dwa dni później udał się do Berlina. Po dotarciu na miejsce okazało się, że Schmidt dzień wcześniej sprzedał samochód innemu Polakowi Janowi Nowakowi, ponieważ ten zaoferował cenę o 1000 € wyższą, a poza tym zjawił się niezwłocznie, zapłacił cenę i odebrał samochód, którym też udał się na terytorium Polski do swojego miejsca zamieszkania, tj. do Ciechocinka.

Po trzech miesiącach od powyższego wydarzenia Jan Kowalski otrzymał wezwanie na Komendę Miejską Policji w Poznaniu na przesłuchanie w charakterze świadka. Okazało się bowiem, że Helmut Schmidt handlował kradzionymi pojazdami i samochód, który zaoferował Kowalskiemu, również był kradziony.

W oparciu o powyższy stan faktyczny wskaż prawo właściwe dla czynności prawnej dokonanej przez Kowalskiego i Schmidta przez Internet.

Konwencja Narodów
Zjednoczonych
o umowach
międzynarodowej
sprzedaży towarów,
sporządzona w Wiedniu
dnia 11 kwietnia 1980 r.
(CISG)

Podstawowe informacje

2 podstawy stosowania (mocna i słaba) - art. 1 ust. 1

Możliwość wyłączenia stosowania w umowie (opt-out)

Nie zastępuje jej klauzula wyboru prawa!

Stosuje się ją do umów sprzedaży towarów, przy czym wprost wyłączone spod zakresu jej zastosowania jest zbycie m.in. statków wodnych i powietrznych, energii elektrycznej, papierów wartościowych czy udziałów i akcji w spółkach. Może mieć zastosowanie do kontraktów mieszanych.

Różnice z prawem polskim

- Trudniej uniknąć odpowiedzialności (impediment beyond control)
- Obowiązek minimalizacji poniesionej szkody
- Odstąpienie w wypadku istotnego naruszenia umowy

Dziękuję za
uwagę :)

